

bestaaet en Fagprøve i Slagtning, saa at man vidste, at de virkelig magtede den Opgave, de havde paataget sig, og vidste, hvor de skulde stikke, og hvorledes og hvordan de skulde bruge en Kniv. Jeg tror ikke, at det vil være saa uoverkommeligt at faa gennemført en saadan tvungen Fagprøve for Landslagtere. Jeg hørte, at det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) sagde, at ovre i det ærede Medlems Hjemegn var Forholdet allerede saaledes nu, at det kun var enkelte, bestemte Personer, der udførte Slagtingen. Det er ogsaa saaledes i den Del af Landet, hvor jeg er fra. Det er jo den for Holstebro diametralt modsatte Del af Landet. Derfor vilde jeg tro, at det var let overkommeligt at gennemføre disse Bestemmelser saaledes, at man forhindrede, at Slagtning af Husdyr var en Slags Husflidsarbejde hist og her, og at den i Stedet for altid blev udført af visse faguddannede Personer, og at Skydeapparatet kun blev indført for større Hornkvægs og Hestes Vedkommende.

Endvidere er der en Bestemmelse i Lovforslagets § 13, som jeg vil gøre en Bemærkning om. Efter denne Paragraf er det paalagt Dyrslægen at beordre tilskadekomne Dyr, som formentlig ikke kan kureres, dræbt snarest muligt. Det er en human og rigtig Tankegang, der ligger til Grund for denne Bestemmelse, men der burde vel ogsaa tilføjes, at det er Ejerens Pligt at efterkomme en saadan Ordre. Jeg kan ikke se, at det efter Lovforslagets Bestemmelser er hans Pligt. Dette var egentlig kun en en passant Bemærkning. Det, jeg egentlig vilde bemærke med Hensyn til denne Paragraf, er, at der staar, at hvis et Dyr er assureret, skal det paagældende Assuranceselskab ikke kunne unddrage sig Erstatningspligten. Jeg stiller mig lidt tvivlende overfor denne Bestemmelse. Jeg er ikke sikker paa, at det er rigtigt, at Staten griber ind i et saadant privat Kontraktforhold mellem Assuranceselskabet og de Folk, der har assureret i det. Jeg tror, at det er uden Præcedens i den danske Lovgivning, og jeg stiller mig skeptisk overfor det berettigede i at gaa frem paa den Maade.

Bestemmelserne om Jagt, som findes i § 14, burde egentlig have været henførte til Jagtloven. Jeg er ikke sikker paa, at det er helt rigtigt at lovgive paa samme Omraade i helt forskellige Love. I øvrigt kan jeg tiltræde de Bestemmelser, der her er foreslaaede. Jeg vil endog være tilbøjelig til, hvis vi endelig skal lovgive ogsaa paa dette Omraade her, at gaa et Skridt videre og helt forbyde den saakaldte

Søndagsjagt, fordi jeg mener, at Søndagsjægerne, som plaffer løs i Blinde, er de mest farlige, ja man kunde næsten, skønt der er Tale om Dyr, bruge Udtrykket mest inhumane af alle Jagtens Udøvere, og det er dem, for hvem det er vanskeligst at finde nogen Undskyldning, rent bortset fra, at de undertiden ogsaa kan være farlige for andre end dem, de gaar paa Jagt efter. — Et andet Spørgsmaal, der ikke er taget med — og det er vistnok ogsaa rigtigt —, er Spørgsmaalet om Vivisektion. Derom har vi en særlig Lov, og skønt denne Lov langt fra tilfredsstillende mig, mener jeg dog, at den opfylder de væsentligste af de Krav, der for Tiden kan gennemføres med Hensyn til Vivisektion. Og jeg antager, at det er for ikke at lægge Lovforslaget Sten i Vejen paa dets Gang gennem Tingene, at disse Bestemmelser ikke er tagne op til Revision.

De ærede Forslagsstillere vil se, at der i dette Lovforslag er et og andet, som vi ikke kan tiltræde i den Form, hvori det er foreslaaet her, men i det store og hele billiger vi de Tanker, som ligger til Grund for Lovforslaget, og paa mit Partis Vegne tilsiger jeg Forslagsstillerne vor Støtte til at faa Lovforslaget gennem Tingene. Det skulde glæde mig, om det allerede i denne Samling lykkedes at faa en Lov ud af det.

Hammerich: Det Medlem af min Gruppe, som vilde udtale sig nærmere om dette Lovforslag og deltage i en Udvalgsbehandling deraf, er ikke til Stede. Jeg ønsker derfor blot ganske kort paa hans Vegne at udtale, at vor Gruppe vil med stor Sympati se paa Behandlingen af dette Lovforslag og vil ønske, at der kommer noget ud af det. Det adskiller sig efter vor Mening fra adskillige af de Forslag, der ellers fremsættes af den Gruppe, der har indbragt det. Her staar vi nemlig overfor en Samfundsopgave eller maaske snarere et Krav til Samfundet, hvor man i høj Grad har Grund til at paakalde Lovgivningsmagtens Deltagelse i Arbejdet, og jeg kan sige, at næsten alle de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, sigter mod noget, som man maa ønske at naa. Paa den anden Side er Lovforslaget maaske noget for stærkt specificeret og kan trænge til adskillig Kritik. Med disse Udtalelser ønsker jeg altsaa at slaa fast, at vor Gruppe ikke blot vil arbejde med Sympati for dette Lovforslag, men ogsaa ønsker, at der maa komme et Resultat ud deraf, thi der er sikkert her en Opgave, som Lovgivningen ikke bør gaa udenom.